

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Διάλογος μεταξύ ξένων και έντοπίων ἐς τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου περὶ τοῦ Νέου Θεάτρου.

— Πι εἰν' αὐτὸ τὸ κτίριον ;

— Εἶνε τὸ Θεάτρον.

— Τί Θεάτρον ;

— Τὸ Θεάτρον τοῦ... τοῦ...

— Τίνος ;

— Τοῦ... τοῦ... δήμου.

— Ἀμ δὲν εἰν' τοῦ δήμου !... εἶνε τὸ Θεάτρον τοῦ Συγγροῦ...

— Δὲν εἶνε, κύριε, τοῦ Συγγροῦ· αὐτὸς φωνάζει, ὅτι δὲν ἀνάγκατεύεται· εἶνε τοῦ Κυριακοῦ...

— Τοῦ γιατροῦ τοῦ Κυριακοῦ ; Καλὲ τί λέγεις ; αὐτός προσελήφθη χάριν θεραπείας... τῶν περιστάσεων... Τὸ Θεάτρον εἶνε τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

— Μάλιστα !... πῶς θὰ εἶνε τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀφοῦ τὰ μαγαζεῖα τὰ ἐνοικιάζει ὁ κ. Καμπὰς ; Τὸ Θεάτρον πρέπει νὰ εἶνε τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Λαυρίου.

— Ἀμὴ τότε πῶς τὸ διεκδικεῖ ὁ Φιλήμων ;...

Καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἡ συζήτησις χωρὶς ἀποτέλεσμα, χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῇ τίς εἶνε ὁ κύριος τοῦ Θεάτρου. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ προτείνομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς λύσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην δίδεται ἀμοιβὴ ἐν ἀντίτυπον τῶν ἱατρικῶν συγγραμμάτων τοῦ ἐργολάβου ἱατροῦ κ. Κυριακοῦ.

..

Ἐν ταύταις, αἰουδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ κακότυχον αὐτὸ κτίριον, τὸ ἀληθές εἶνε, ὅτι ἡ συμφορὰ ἤρχιζε νὰ τὸ πιέζῃ, ἡ συμφορὰ, ἥτις ἐπιστατεῖ πάντοτε εἰς τὰς τύχας του, χάρις εἰς τὴν σοφὴν τρυ, ἀόριστον καὶ μυστηριώδη διεύθυνσιν. Ὁ θάνατος, σὺν τῷ χρόνῳ, δοκιμασθεὶς, εἰς πλεῖστα ἔργα ἀπεδείχθη ἐν συνόλῳ πολὺ κάτω τοῦ μετρίου ! Τὰ ἔργα ἀναβιβάζονται ὅχι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἱκνιώματος, καὶ καθ' ἑκάστην ρίπτονται εἰς τὰ σκουπίδια τὰ σφαγισθέντα καὶ ἀκρωτηριασθέντα μέλη τῶν μελοδραμάτων.

Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας τὸ φοβερὸν «δράμα τοῦ Βέρδη» ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ χώραν ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ, κατὰ σύμπτωσιν δὲ μόνον συνέβη εἰς Λιόσια.

..

Ἡ débaille ἤρχισεν ἤδη. Μία ὑψίφωνος, ἡ κυρία Ὀλμπὲν ἀπεπέμφθη ἤδη λόγῳ οἰκονομίας. Τὸ αὐτὸ ἔπαθε καὶ ὁ ὀξύφωνος κ. Γλῶκ. Ὁ τελευταῖος οὗτος, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ τοῦ ἐργολάβου, προσελήφθη πάλιν ὡς ἐπιδοθη-θητικός τεκέρας, μετ' ἐλάττωσιν τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ του κατὰ τὰ 5/6.

Καὶ ὁ ταλαίπωρος Γλῶκ, ὑποκύπτων εἰς τὰς λίαν ἀνατολικὰς ἀποφάσεις τῆς διευθύνσεως τοῦ Θεάτρου, ἠναγκάσθη νὰ πῇ μετ' ὅλην τὴν ὀνοχά του, τὸ πικρὸν αὐτὸ ποτήριον.

..

Εἰς τὸ ψυχorraγοῦν αὐτὸ Θεάτρον θὰ δώτῃ ὀλίγην ζωὴν, παροδικὴν ὅμως δυστυχῶς, ἡ παράστασις τῆς Φλώρας τοῦ ἐξόχου καλλιτέχνου μας Σαμάρα. Τὸ πολὺ-κροταν αὐτὸ ἔργον ἔπρεπε νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν πρωτεύ-

ουσάν διὰ πρώτην φοράν ὑπὸ ἄλλους ὄρους καὶ ὑπὸ εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις. Ἀλλὰ τί νὰ γείνη ;... Ἀς εἶνε καλὰ οἱ Χασεκίδες τοῦ Θεάτρου.

..

Ἡ γερὰν συναυλίαν ἀποτελοῦσι καθ' ἑκάστην ἐσπέραν παραστάσεις τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν θεωρείων, ἐκαστος τῶν ὁποίων ὑπεχρεώθη παρὰ τῆς ἐργυλαβίας νὰ πληρώσῃ ἀρκετὰς δραχμὰς ἐπὶ πλέον ἐφέτος «διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν σχηματισμὸν τοῦ θιάσου !»

Ἀλλὰ διατὶ τότε οἱ χονδροειδεῖς ἀπατηθέντες ἐνοικιασται δὲν κάμνουν καὶ αὐτοὶ παραστάσεις ;

..

Μὰς τὸ ἐβεβαίωσαν καὶ τὸ ἀναγράφομεν.

Μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης παραστάσεως, ἐν τῇ σιγῇ τῇ ἐπικρατούσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου, ἀκούεται ἡ φωνὴ ἀνθρώπου κατανυκτικῶς δεομένου καὶ ἐπαναλαμβάνοντος ἰδίως τὴν φράσιν : «Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν».

Εἶνε ὁ ἐξοχώτατος ἐργολάβος, ὅστις ἀπαγγέλλει τὴν Κυριακὴν προσευχὴν.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

Η ΕΥΧΗ

Δὲν ἔγεινε ἡ πεισματώδης μάχη, γιὰτ' εἶχεν ὁ Θεόδωρος συνάχι...

Μὰ μὴ φωνὴ ἐδγάλαν οἱ πατέρες :

— Πολλαῖς νὰ διαρκέσ' ἡμέραις.

Καὶ εἰς τὴν

Α Ν Ω - Κ Α Ϊ Ω

Ἐκτὸς σποραδικῶν προσφωνήσεων καὶ παρουσιάσεων πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς νυμφίους οὐδὲν ἕτερον ὑπενθυμίζει, δι' ἃς ἄγομεν πρὸ ὀλίγον ἑορτὰς. Ὁμοῦ δὲ μετὰ ταύτας ἔπαυσαν τὰ σχόλια καὶ αἱ κρίσεις περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξωραϊσμοῦ καὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἑορτῶν. Δὲν γνωρίζομεν, εἰάν οἱ ἀρμόδιοι ἔμειναν ἡὐχαριστημένοι ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἀναμφιλέκτως ἐφέτος ἦτο ἡ μόνη περίστασις, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ προντίσωσιν, ὅπως στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας αἱ ἑορταὶ καὶ δυνήθῃ ὅλος ὁ κόσμος νὰ τοῖς εἴπῃ :

— «Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποιήσατε».

..

Τί θὰ εἴπῃ ἐπικαιρότης !

Εὐθύς, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἑορτῶν, ἐτοιχοκολλήθη καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀγγελία ἐκδόσεως ἐπι-